

“Ahiret gibi dünya saadeti dahi ibadette ve Allah'a asker olmaktadır.” cümlesinde ne demek istenmiştir?

Kâinata iman nazarı ile bakmak, saadet ve huzur kaynağı; küfür nazarı ile bakmak ise huzursuzluk ve azap kaynağıdır.

Mümin, iman gözlüğü ile kâinata ve olaylara baktığından, her şeyde bir huzur ve saadet bulurken, **kâfir** küfür gözlüğü ile kâinata ve olaylara baktığı için, o da her şeyde bir acı ve azap görüyor.

Denebilir ki, **iman dünyada mümine küçük bir cennet hayatı, küfür ise kâfire küçük bir cehennem hayatı yaşatıyor.** İman her şeyi insana dost yaparken, küfür her şeyi ona düşman yapıyor.

İman, nurlu ve ışıklı bir gözlük olduğu için, her şeyin içyüzünü ve hakikatini gösteriyor. **Küfür** ise, karanlıklı ve zulümatlı bir gözlük olduğu için, her şeyi çirkin gösteriyor. İşte bu cümlenin esas noktası bu manaya işaret ediyor.

Mesela kâfir, ölümü yokluk görürken, mümin ebedi saadetin başlangıcı olarak görür. Müminin bu inancı ona manevi bir cennet lezzeti verir.

Allah bu dünyada imanın ve ibadetin içine cennete işaret eden manevî hazları ve huzuru derc etmiş iken, küfrün içine de cehenneme işaret eden elem ve azapları yerleştirmiştir.

Burada **Allah'a asker olmak, O'na iman ile intisap edip ibadet ile O'nun razı olduğu işleri yapmak** anlamındadır. Yani bir mümin Allah'a iman edip O'nun emir ve yasaklarını yerine getirirse, hem Allah'a asker olmuş hem de bahtiyar olmuş olur.

İman ve ibadetin dünyada nasıl saadet getirdiğine Risalelerin çok yerlerinde değinilmiş. Risale-i Nurlardaki bütün iman küfür muvazeneleri bu meseleyi ders veren ayrı birer levha hükmündedir.